

РЕШЕНИЕ

№ 39926

гр. София, 01.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9895** по описа за **2025** година докладвано от съдия Виржиния Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на „Аксес Файнанс“ АД с ЕИК[ЕИК], представлявано от изп. директор Ц. К., чрез пълномощник ст.юрк. И. Н. срещу Решение № 3000 от 07.08.2025г., постановено по нахд № 6712/2025г. по описа на СРС, 2-ри състав. С обжалваното решение е потвърдено наказателно постановление №007222/09.04.2025 г., издадено от М. А. Ф. - председател на Комисията за защита на потребителите, с което на дружеството-жалбоподател на основание чл. 54, ал. 1 от Закона за потребителския кредит, е наложена „имуществена санкция“ в размер на 5000,00 (пет хиляди) лева за неизпълнено правно задължение по чл. 42, т. 2 от ЗПК. Според касатора е абсолютно неправилно съждението на постановилия решението състав, че дружеството е отказало съдействие на контролните органи. В тази връзка развива теза, че същото е оказало пълно съдействие, а административните органи неоснователно са прехвърлили върху него несъществуващо според нормативната база изискване да анализира и обработва необходима за проверката информация. На следващо място се поддържа, че в хода на административното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, доколкото подаденото срещу АУАН възражение не е подробно обсъдено в процесното НП, а формално е отхвърлено като несъстоятелно. В този смисъл се пледира, че актът е издаден при липа на мотиви. По същество от съда се иска да отмени решението и потвърденото с него наказателно постановление. Претендират се разноски за две инстанции.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпило е становище от процесуалния му представител, с което заявява, че не възразява делото да бъде разгледано в тяхно отсъствие и поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба – Председател на Комисията за защита на потребителите, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор С. Д., който счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXV касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, която няма излишно да повтаря.

Въз основа на цялостен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, както и на приложимите правни норми, съдът е обосновал изводи, които настоящият съдебен състав изцяло споделя. Съобразно дължимата от въззивната инстанция служебна проверка СРС е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на наказаното лице, подробно ги е обсъдил и въз основа на това е извел правилни изводи. Решаващият състав на СРС е изследвал и е взел отношение по изложените в жалбата доводи и по всички въпроси, включени в обхвата на дължимата от него служебна проверка.

Обосновано и в съответствие с доказателствата по делото районният съд е достигнал до извода, че жалбоподателят не е оказал дължимото на административния орган съдействие. В допълнение на изложените от него мотиви касационна инстанция ще подчертае, че изисканата информация не е такава, че да предполага някакъв особен или нарочен анализ от страна на проверяваното дружество. Доводът, че същото не поддържа изисканата информация във вид и по начин, какъвто е изискан, категорично не обосновава извод, че при полагане на съответните усилия не е било възможно предоставянето ѝ. Принципно касационният състав би могъл да се солидаризира с възражението, че ако орган прехвърля собственото си задължение за анализ и обработка на необходимата му информация на проверяваното дружество, то последното не носи отговорност за непредоставянето ѝ, но случаят не е такъв. Изискването на информация за общия брой сключени договори от даден вид и данни за контрахентите по тях, не съставлява такъв анализ. Още повече, че дружеството не е възразило, горното да изисква ресурси, с които не разполага или че необосновано ще затрудни дейността му (такива са наведени едва пред настоящата инстанция) като същевременно изрази готовност да предостави достъп на проверяващия орган сам да направи този подбор.

Несъстоятелно е и възражението за допуснато съществено процесуално нарушение. Действително, лаконично административнонаказващият орган е отхвърлил депозираните пред него възражения, но това не опорочава производството до степен, че да обуслови отмяна на издаденото наказателно постановление. Горното не би могло да се приравни на съществено нарушение на процесуалните правила по причина, че във всеки един момент, от съставянето на акта до приключване на съдебното следствие пред районния съд, нарушителят е свободен да сочи и иска събирането на оправдателни доказателства, а до момента на приключване на съдебното

следствие пред касационна инстанция и да излага аргументи в своя защита.

Предвид изложеното, оспореното решение е постановено в съответствие с процесуалния закон и при правилно приложение на материалния закон и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора се следват разноси на ответника, който обаче не е претендирал присъждането им, поради което и съдът не следва да се произнесе в този смисъл..

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3000 от 07.08.2025г., постановено по нахд № 6712/2025г. по описа на СРС, 2-ри състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.